

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 77. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839\\_640-txt-shoot-idm2892/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm2892/facsimile.pdf) (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

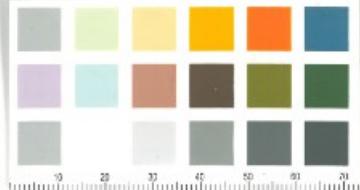
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

77

lade salde over Gravé, medens jeg godt kan høre mig forbeles passende Ord, et blot af en uvek kommende Præst, men også af en Dømmand uden Aftest for at stille kunne præbte, det ved dette betynderlige Privilegium vilde deales.

Bil Man sige, jeg er partisk i denne Sag, da jeg selv har givet Anledning til et af disse Børnud, da er det vel Noget i, men jeg tør mere, det netop viser, at Forbuden er urimelig; thi hvad var vel naturligere end at jeg, paa den nærmeste Families og Bislop Münters Opfordring, holdt en lille Tale ved mit Uncle, Bislop Valles Kiste, da Stiftsprovsten og Højsæstenen ikke fandt enes om, hvem der var den rette Bekommente, og daug desfor Vægge! Og fordi nu Stiftsprovsten desvagtet tog det ikke op, at jeg sagde et Par Ord, som ellers Ingen fandt upasende, desfor fulde ikke blot Københavns reglementerede Jordspaaafslere 1816 saalet til at lulle deres Medhjerner Munde, hvor ved sine Gravé, men 1840 fulde det paa Hr. Bislop Münters Forlag ekspedit til Landslov!! Efterat det intill i Gaar og i Dag har i Danmark, som vel over hele Christenheden, været enhver artlig Mand usorment, naar han fulde Træng eller Lyst, at tale ved Kone eller Dørs, Sydende eller Venner i Gravé, og medens Man ved Siden ad os i Holsten ei engang behøver at bringe Præsten ved Højtængelse, da fulde denne ligesaa usyldigt som naturlig Frihed os berøres midt i det Rittende Aarhundrede, ja, selv i Sørge-



78

Huset Mündene forseiges, om det behagede Sognepræsten, eller i København, den Præst, der havde Vigmaneben! Hvilket Herrel har dog frembragt en saadan Tanlegang i saa lyst et Hoved, der kun passede i det Værkstue! Et det nu alter Sognsnebaandet, der også i denne Hensættende skal være saa lislegt, elstlegt og himmelst, at heller maatte Naturens og Blodets helligste Baand bryse, end det, end Sognsnebaandet selv ved Graven fulde synes loonet? Ja, jeg forstaaer det ikke, men jeg haaber dog, at saadan Forlag aldrig vil faae Lovkraft, om end Hr. Bislop Münter efter modent Overlag, som jeg knap kan troe, vilde glemme dem. Personlig kan det vist nok være mig det Samme, da jeg for lange siden har tabt Bysten til Gravtaler, og det jo dog, efter Forfægtet, skalde være en Præst til Etterlevende tilladt at vælge en anden Præst til Tales ved Graven, men hver hierarkisk Revning haber jeg og mob hver ny hierarkisk Spire maa jeg protestere.

#### Texter og Helligdage.

Søndagen har, som Man ved, ligesaa Besyndelsen vorret de Christnes Helligdag, og da den af Apostelen Johannes udtrykkelig kaldes „Herrens Dag,” man jo Herren selv have indsat sin Opstandelsess-Dag, paa hvilken Han ogsaa vilde udgåde sin Raad over Menigheden, til des-

